

Skärselden – ett onödigt lidande

Andliga råd om hur vi ska hjälpa de avlidnas själar och hur vi ska undgå den smärtsamma reningen efter döden

AMP:s skriftserie *Vad händer efter döden?*

Ave Maria Publikationer - Gråbröderna

*”Jag vill vara en sådan människa som när han vaknar på morgonen och sätter ner fötterna på marken får djävulen att utropa:
'O nej, han är vaken!'”*

Broder Derrick Benedict Elkins OP Miss
San Antonio, Texas, USA

Att vi föds är ingen självklarhet, men att vi en dag ska dö kan vi dock ta för givet. Vår kristna tro lär oss att människan är skapad till Guds avbild, dvs. att vi har en odödlig själ. Tiden vi får på jorden beskrivs ofta i andlig litteratur som ett ”lån” eller en ”pilgrimsfärd”, uttryck som påminner oss om att vi har denna tid på jorden för att ta, eller inte ta, emot trons gåva på Gud som skapat oss och älskar oss. De år vi får leva här är förberedelsetid för evigheten. Vissa använder tiden bättre än andra och det gäller även troende människor.

Ofta hör vi uttrycket ”före eller efter Andra Vatikankonciliet” för att markera något som påpekades viktigt i tron och Kyrkans liv jämfört med det som anses viktigare idag. Ett av de viktiga andliga råd som gavs förr i tiden var rådet att regelbundet be om en s.k. *salig död*, dvs. att få nåden att dö i Guds fulla vänskap, frid och kärlek. Det kan knappast finnas någon större nåd även idag. I och med döden beseglas en hel existens vad människan har haft för intentioner med sitt liv.

De häften som handlar om Skärselden i Ave Maria Publikationers utgivning ger inte enbart förslag till böner och andakter för befrielsen av våra bröder och systrar i den s.k. *lidande* eller *renande Kyrkan*, dvs. de som renas efter sin död i det vi kallar för Skärselden (Purgatorium), utan vill påminna om att vi även ska be för vår egen och andras död, att våra liv ska levas på ett sådant sätt att slutet blir ’saligt’, dvs. lyckligt i frid med Gud.

De flesta av oss har säkert en hel del att göra bot för och behöver rening efter döden för att slutligen få del av det saliga skådandet av den Levande Guden, vårt livs mål. Vår senaste kyrkolärare, Heliga Thérèse av Jesusbarnet och Heliga Anletet påstår dock att Skärseldens rening är "ett onödigt lidande!" Vad menar hon och andra andliga författare som i princip säger samma sak?

Enligt Uppenbarelseboken ska inget orent komma inför Gud, men det betyder inte att denna rening inte kan ske här under jordelivet. Det är

så Lilla Thérèse menar. Hon var ju som vi alla vet mycket otålig: hon skulle fort in i karmelklostret, snabbt skulle hon ge Gud allt... Thérèse menar att om vi lever ett fullkomligt överlåtet liv här - och då menar hon överlåtelse på allvar, som är att ta emot precis ALLT som kommer, med samma beredvillighet - och verkligen längta efter Gud, då sker reningsprocessen här och nu.

Det är ett ständigt rensande i livets rabatt. Rensa i mina begär, önskningsar, min livsstil... Om detta görs medvetet, och liksom för Thérèse, med intentionen att ge Gud glädje i allt och aktivt delta i frälsningsverket, jag då är sannerligen Skärselden överflödig!

Reningen i det vi kallar för Skärselden är en nåd för dem som inte blivit färdiga med reningen i detta liv, dvs. har ett ouppklarat liv. Och om vi ser på våra liv, vem skulle inte bli lite nervös och ha åtminstone ha någon förståelse för att det är mycket som har fått konsekvenser, för mig och för andra och som jag helst skulle vilja ha ogjort. Samtidigt ger Gud i sin oändliga kärlek små 'kryphål'. Det är så man kan se dessa olika löften om befrielse från Skärselden. Den som älskar vill aldrig skrämman - och Gud älskar verkligen, vilket Han bevisade när Jesus genast öppnade Paradiset för rövaren. Hade inte rövaren Dismas något oheligt i sitt liv att renas från? Det är klart, men samtidigt gjorde han det som behövdes och som överskyler allt (enligt Thérèse lära): han hade fullkomlig tillit till Guds barmhärtiga kärlek! Ibland kan man undra hur stor den fullkomligt överlåtna skaran är egentligen bland dem som kallar sig för kristna. Herren själv frågar ju om Han ska finna någon tro på jorden när Han kommer tillbaka.

Om vi har samma tillitsfulla tro - vilket kan förflytta berg, enligt Herren - då kommer Gud, som aldrig låter någon komma på skam, att få se de löften infriade, som Guds folk i generationer har trott på, oavsett om de kommer från Heliga Birgitta eller mindre kända personer i vår Kyrkas historia. Jag är övertygad om att om Gud inte har intentionen att infria dessa löften, ja då hade Han inte tillåtit att dessa böner och devotioner spreds över hela världen!

Må alla som får dessa häften i sina händer även få nåden att med helig iver verka för sin egen och alla människors saliga död och befrielsen av alla själar i Skärselden.

Sankt Franciskus Kloster, Jönköping
Jesu Heliga Anletes Fest, 16 februari 2010

Pater Joseph Maria Nilsson OFMConv
Ansvarig utgivare Ave Maria Publikationer

Ta vara på livet – det går inte i repris!

Läst på en väggbonad i Dalsland

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Ur Katolska Kyrkans Katekes angående Skärselden

1021 Döden gör slut på människans liv som en tid som är öppen för att ta emot eller förkasta den gudomliga nåd som trätt fram i Kristus. Nya Testamentet talar huvudsakligen om domen i det perspektiv som det slutliga mötet med Kristus ger vid Hans andra ankomst, men det förkunnar vid upprepade tillfällen också den omedelbara vedergällningen för var och en efter döden till följd av hans gärningar och hans tro. Liknelsen om den fattige Lasaros (jfr Luk 16:22) och Kristi ord på Korset till den gode rövaren (jfr Luk 23:43) liksom andra texter i Nya Testamentet (jfr 2 Kor 5:8; Fil 1:23; Heb 9:27; 1:23) talar om en yttersta bestämmelse för själen (jfr Matt 16:26) som kan vara olika för olika människor.

1022 Varje människa tar med sin odödliga själ emot den eviga vedergällningen i och med sin död som en enskild dom vilken förbinder hennes liv med Kristus, antingen genom en rening eller för att omedelbart träda in i Himlens salighet eller för att omedelbart bli fördömd.

1030 De som dör i Guds nåd och vänskap men är ofullständigt renade även om de är säkra på sin frälsning undergår efter sin död en rening för att uppnå den helighet som är nödvändig för att träda in i Himlens glädje.

1031 Kyrkan kallar denna slutliga rening av de utvalda, vilken är något helt annorlunda än de fördömdas straff, för Skärselden (reningsorten). Kyrkan har formulerat trosläran om Skärselden

framför allt på koncilierna i Florens (1439) och i Trient (1545 - 1563). Kyrkans tradition som hänvisar till vissa texter i Skriften (exempelvis: 1 Kor 3:15; 1 Pet 1:7) talar om en reningseld.

Man måste tro att det före domen finns en reningseld för sådana synder som kan anses vara av mindre allvarligt slag. Så förkunnar Han som är Sanningen själv, då Han säger att den som har hädat den Helige Ande inte ska få förlåtelse vare sig i denna världen eller i den kommande (Matt 12:32). I enlighet med det som sägs här kan vi förstå att vissa synder kan få förlåtelse i denna värld, men andra i den kommande. (S:t Gregorius den Store, ur *Dialogi*).

1032 Denna lära stöder sig också på bönen för de döda som den Heliga Skrift talar om: ”Därför lät han (Judas Mackabeus) bära fram soningsoffer för de döda, för att de skulle befrias från sina synder” (2 Mack 12:45b). Från allra äldsta tid har Kyrkan hållit de dödas minne i ära och burit fram böner för dem, särskilt det Eukaristiska Offret, för att de skulle renas från sina synder och nå fram till det saliga skådandet av Gud. Kyrkan rekommenderar också allmosor, avlat och botgärningar för de döda.

Låt oss ge dem hjälp och låt oss komma ihåg dem. Om Jobs söner renades genom sin fars offer (jfr Job 1:5), varför skulle vi tvivla på att våra offergåvor för de döda ger dem någon tröst? Låt oss inte tveka att bistå dem som gått bort och att frambära våra böner för dem. (S:t Johannes Chrysostomos, 347 - 407)

Utdraget ur Katekesen är gjord med tillbörligt tillstånd från Catholica. Katolska Kyrkans Katekes (dvs. den stora) finns tillgänglig på internet:

<http://www.katekesen.se/>

Katolska Kyrkans Lilla Katekes, utgiven av Catholica, kan beställas via hemsidan eller per telefon:

www.catholica.se

0431-45 23 29

Devotionen för Själarna i Skärselden

”Det är en helig och hälsosam tanke, att be för de avlidna,
att de må befrias från sina synder”

(2 Mack 12:46)

”Det är mer heligt att be för själarna i Skärselden än det är att be för syndare som ännu lever, för de sistnämnda kan fortfarande be om barmhärtighet för sig själva.”

Saliga Anne Catharine Emmerich (1774 -1824), mystiker, visionär, stigmatiserad och profet. Kallad för den största visionären i Kyrkans historia.

*”Ingen har rätt att bara sätta sig ner och känna hopplöshet.
Det finns alldeles för mycket att göra!”*

Guds tjänare Dorothy Day (1897 -1980)
Grundare av The Catholic Worker movement

Måndagen – särskild Förbönsdag för Själarna

Under medeltiden var den åsikten vida utbredd, att även de avlidnas själar som befann sig i Skärselden, på söndagen fick delta i Kyrkans glädje över Herrens uppståndelse, dock så att de på måndagen måste återgå till sina lidanden. Därför var man skyldig att just på måndagar komma dem till hjälp. Utan att vilja stödja denna åsikt behöll Kyrkan länge denna sedvänja genom föreskriften att man på de måndagar, då ingen helg inföll, skulle tillägga en bön för de avlidna i Mässan och sålunda dela med dem något av den egna söndagsglädjen. Detta bruk upphävdes först genom 1955 års reform. Av samma skäl har man gärna behållit den av gammalt hävdvunna seden att helga måndagen åt de Heliga Änglarna som på särskilt sätt ansågs vara tröstare och ledsagare åt de arma själarna. S:t Pius V:s Missale flyttade Änglarnas votivmessa till tisdagen.

Nuförtiden råder en egendomlig uppfattning, som inte har någon biblisk förankring, att alla som dör får del av Himmelens glädje och detta direkt. Denna åsikt har lett till att även många troende glömmer eller medvetet försummar själarna i Skärselden. Det är möjligt att våra egna familjemedlemmar, släktingar och vänner just nu lider Skärseldens renande och plågsamma eld i väntan på våra böner och hjälp och som vi lätt kunde ge dem och ändå inte ger dem.

Vi känner lätt för de fattiga som vi ser på tv eller på gatorna under våra utlandsresor eller andra lidande. Men ingen lider så fruktansvärt som just själarna i Skärselden, för som den S:t Tomas av Aquino (1225 - 1274), en av Kyrkans främste teologer påpekade, är lidandet i

Skärselden lika plågsamt som elden i Helvetet, med den enda skillnaden att Skärseldens lidande inte varar i evighet!

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Mässor för Själarna i Skärselden

S:t Augustinus (354 - 430) stod tillsammans med sin bror Navigius vid sin moders, S:ta Monikas, dödsbädd. Navigius önskade att modern skulle dö i hemlandet och inte i främmande land. Men den döende S:ta Monika (322 - 387) svarade: *”Bry er inte om detta. Ni kan begrava min kropp på vilken plats som helst. Det enda jag ber er om är att ni överallt ska komma ihåg mig vid Herrens altare.”*

Förutom vår privata bön för våra avlidna ska vi inte glömma bort att hjälpa de avlidnas själar genom att be om att den Heliga Mässan firas för dem. Mässan är den högsta formen av bön och inga privata böner kan jämföras med Mäsoffret, i vilket Kristi försoningsoffer firas på nytt för vår frälsning och genom vilket Gud får den fullkomligaste hyllningen och tillbedjan.

Den urgamla praxis som man brukar följa när någon närstående dör är att låta Mässan firas på tredje, sjunde och trettionde dagen efter dödsfallet. Till dessa *Requiemmässor* eller *Själamässor* brukar hela familjen komma. Då vi inte vet vilken rening som behövs för vår familjemedlems eller väns själ, är det brukligt att man varje år ber om att Mässan ska firas på årsdagen av dödsfallet och gärna även på den avlidnes födelsedag etc. Kom ihåg att be prästen om detta i god tid. På vissa platser där man firar en Mässa om dagen kan dessa Mässor firas med flera s.k. *intentioner* samtidigt. Det innebär att man firar Mässan för flera avlidna samtidigt.

”Själarna i Skärselden blir hjälpta av de troendes böner och offer, men särskilt av Altarets dyrbara Offer” Konciliet i Trent (1563). Trehundra år tidigare förkunnade S:t Tomas av Aquino att *”Detta Offer är det som bäst befriar de lidande själarna”*.

Tertullianus beskriver på 300-talet hur de troende ber att Mäsoffret frambärs för de närmaste: *”Änkan ber för sin avlidne makes själ och*

han får hjälp genom denna bön... och hon låter frambära för honom Offret på årsdagen av hans död”.

S:t Gregorius den Store (540 - 604) förklarar i klartext att Mässans firande påverkar den reningsprocess vi måste gå igenom: *”För de kristna, levande eller döda, för vilka man firar Mässan, och särskilt för dem man ber på ett speciellt sätt, kommer renandets lidande att förkortas”.*

S:t Jean Baptiste Marie Vianney (1786 - 1859) förklarade för sina församlingsmedlemmar hur viktigt Mäsoffret var för de avlidnas själar genom att berätta följande händelse. En präst bad för en av sina avlidna vänner. Herren hade låtit honom förstå att vännen befann sig i det renande stadiet i Skärselden. Prästen förstod då att det inte fanns annat att göra för sin vän än att fira Mässan för hans själ. Vid elevationen av Kristi Kropp bad prästen till Gud Fader: *”Helige och Evige Fader, låt oss göra ett byte: Du tar min väns själ, som nu befinner sig i Skärselden och jag tar i mina händer Din Sons Heliga Kropp, med all dess lidandes och döds förtjänster”.* När Hostian lyfts upp såg prästen sin väns själ stiga mot Himmelen.

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Mässtipendium

Alla troende kan be om att Mässan firas för levande eller döda. Man brukar då ge ett s.k. *Mässtipendium*, dvs. en gåva för att Mässan firas. Denna gåva är ett yttre uttryck för de troendes bidrag för att Kyrkan genom sina präster kan frambära Mäsoffret. Ibland hör man olyckliga uttryck som *”jag vill betala för Mässan”*, eller något liknande. Man kan aldrig ’köpa’ en Mässa. Mäsoffret har ett oändligt värde och kan egentligen inte reserveras för någon enstaka människa, levande eller död, och det förstår vi av Mässans ordalydelser: den firas till Guds ära för hela mänsklighetens eviga väl. Gåvan, eller Mässtipendiet, är ändå ett uttryck för att vi på ett särskilt sätt, likt den S:t Augustinus’ mors önskan, kommer ihåg våra avlidna vid Herrens Altare och många kyrkolärare och helgon talar om vikten att be om Mässans firande för levande och döda.

Det finns otaliga vittnesbörd om hur Mässans firande befriat själar från reningen i Skärselden och detta får oss naturligtvis att ställa frågan om det kommer att finnas någon som ska be om Mässans firande för vår själ när vi är döda? Kommer våra barn, släktingar eller vänner att tänka på att det kanske är avgörande för att vi inte ska behöva genomgå ett fruktansvärt andligt lidande efter vår död medan våra nära och kära gör ingenting? Att de gråter efter vår bortgång hjälper oss inte det minsta, intygar ett flertal mystiker. Det enda som hjälper oss att komma in i den eviga vilan är förbön i form av Mässfirande, böner och offer.

Många efterlevande anser att det särskilda Mässfirandet för de avlidna är något kulturellt betingat eller också går de själva inte ens i kyrkan. Många avlidna får aldrig ens en Mässa firad för sin eviga vila därför att anhöriga inte bryr sig eller tänker på hur viktigt det är. Vill du verkligen att de efterlevande bara tar arvet efter dig för att många gånger använda till lyxkonsumtion, dvs. onödigheter, och du själv inte får någon nytta av det du tjänat ihop under din livstid? Se till att i god tid be om att Mässan firas först och främst för en salig död för dig och de dina. Det behövs inte att detta nämns, Gud vet vilken intention du har. Det är inte ens nödvändigt att prästen säger detta högt (tyvärr tror många att det inte "fungerar" om man inte nämner namn och orsak mm. Detta är på gränsen till vidskepelse!). Om du ändå vill att intentionen ska nämnas så räcker det med: *"Mässans särskilda intention är för familjen Svensson"*. Det finns många exempel på vilken god frukt detta har burit med sig: tack vare Mässans firande för en salig död i familjen har många fått dö försonade med Gud och Kyrkan och ledsagade in i evigheten styrkta av Sakramenten. Det är den största gåva vi kan få på vårt yttersta. Låt dina närmaste veta att du vill att Mässor ska firas för din själ när du är död. Om du inte är säker på att de uppfyller detta ska du själv se till att en generös summa avsätts i testamentet för Själamässor. Det går också att stifta Mässor i många kloster och församlingskyrkor, vilket innebär att du ger en gåva för att Mässor ska firas efter din död.

Tyvärr glömmer också många katoliker som inte har nära anhöriga att stödja Kyrkans apostolat genom att testamentera sin kvarlåtenskap till katolska stiftet, församlingar och kloster. På detta tanklösa vis går stora medel till exempelvis allmänna arvsfonden och pengar används för ändamål som den döde aldrig skulle kunna tänka sig att ge pengar

till under sin livstid. De som inte har nära familjemedlemmar som ska ärva borde utan tvekan ära Gud genom att gynna Kyrkans verk. Detta blir till en stor förtjänst för själen. Utan Kyrkan skulle vi inte ha någon som kunde fira Mässan för vår eviga vila...

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Skärselden: rening för de frälsta

Människan får sin stund på jorden för att förbereda sig för evigheten: att av egen fri vilja säga ja eller nej till den eviga gemenskapen med Gud. Detta innebär att Guds kärlek hela tiden måste få stå i centrum för vårt liv och mer och mer präglade vår tillvaro. Allt vi tänker, säger, gör eller underlåter att göra är en del av detta svar på Guds kärlek. Herren är mycket tydlig i sitt svar på frågan vem som får tillträde till det Himmelska Riket. Allt i vårt liv som inte är enligt uppfyllandet av "Faderns Vilja" hindrar oss från att uppnå den eviga saligheten. Allt som inte är präglat av kärlek till Gud, och för Hans skull till våra medmänniskor, hindrar människan att nå sitt eviga mål. Det är därför helt emot Evangeliet att tro att alla människor kommer att få del i den eviga gemenskapen med Gud. Den Himmelska Porten är "trång" och inget orent kan komma inför Guds Ansikte (Upp 21:27).

Många helgon återger sina visioner om just Skärselden. Naturligtvis handlar det om ett nådens tillstånd, för de som renas i Skärselden är endast de frälsta som behöver rening. För dem som sagt ett definitivt nej till gemenskapen med Gud innan deras jordiska liv är helt utsläckt kan vi inte göra någonting. Vi måste acceptera alla människors fria vilja, så som Gud accepterar den. Vi ska naturligtvis hoppas in i det sista att varje själ till slut öppnar sig för Herrens kärleksrika famn, så som rövaren Dismas gjorde från sitt kors. Därför är det av allra största vikt att dagligen be och offra för de döende. Anslut dig även du till någon andlig sammanslutning som just ber för de döende (exempelvis *Brödrskapet av den Helige Josefs Saliga Död - Josefsbrödrskapet*).

För att få komma in i den eviga glädjen krävs fullständig renhet och frihet från all synd och syndens följder, d.v.s. den bot som var och en är skyldig att gottgöra för sin brist på kärlek till Gud. Det Tridentinska

Konciliet (1563) säger om reningen efter döden: *”Om någon påstår att: efter det att man tagit emot rättfärdighetens nåd (i Dopet) all synd som vi begått, och som förtjänar evigt straff, därefter blir helt utplånad och förlåten för varje syndare som ångrar sig, att inget temporärt straff finns kvar att ta på sig, vare sig i denna världen eller i Skärselden, före det att Himmelens Portar kan öppna sig, må han vara anathema (=stå utanför Kyrkans tro och gemenskap).”* Canon XXX, session VI, den 13 jan. 1547.

Senare tar Konciliet upp samma ämne och tillägger: *”Emedan den Katolska Kyrkan, undervisad av den Helige Ande, enligt den Heliga Skrift och den gamla traditionen från Fäderna, lärt ut genom de Heliga Koncilierna och nyligen i detta ekumeniska Koncilium, att det finns en Skärseld, och att själarna som befinner sig där blir hjälpta av de troendes böner och offer, framför allt genom Altarets välbehagliga Offer, beordrar det Heliga Konciliet biskoparna att den sunda läran om Skärselden, som Fäderna och de Heliga Koncilierna lär oss, överallt blir förkunnat och predikat att tro och hållet av de kristtrogna.”* Session XXV, 4 dec. 1563.

Alla helgon och visionärer, som tar upp temat Skärselden, beskriver denna reningsprocess som något mycket smärtsamt. Det handlar om en obeskrivlig ånger, som kan liknas vid kroppslig smärta, över att inte ha älskat Gud över allt annat och före alla människor så som Han förtjänar att bli älskad av sin skapade varelse.

Kyrkan är på det klara med Skärseldens existens och att den är en ynnest från Herren. På svenska talar man ibland om de ”arma” (från tyskan) själarna i Skärselden. Det är lika korrekt (kanske t.o.m. bättre) att säga: de ”heliga” själarna, eftersom dessa redan tillhör Herren helt och fullt, även om de ännu inte kan tillgodogöra sig detta på samma sätt som helgonen i Himmelen.

I sydligare länder är det mycket vanligt att man ber de Heliga Själarna i Skärselden om hjälp inför något svårt. Det brukar vara en mycket effektiv bön! De heligas gemenskap existerar även mellan oss och dessa själar, och inte bara med helgonen i Himmelen. Deras bön och hjälp för oss är vad de kan göra för att gottgöra för den kärlek de inte visat Herren och sin nästa under sitt jordeliv.

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Kan vi undvika Skärselden?

Många katoliker säger ibland: *"Vi kan vara glada om vi överhuvudtaget kommer till Skärselden..."* Tyvärr får nog dessa alltför snart smaka sanningen i dessa ord! På grund av en sådan fatalistisk tankegång gör de flesta av oss inte det som vi skulle kunna göra för att undvika Skärselden. Medan vi ännu har tid, låt oss göra vad vi kan för att förkorta den smärtsamma reningen efter jordelivet eller t.o.m. helt undvika det som Kyrkoläraren, den Heliga Thérèse av Jesusbarnet och det Heliga Anletet kallar för "ett onödigt lidande", dvs. något som skulle kunna undvikas:

- Varje kristen kan relativt lätt *undvika synden*: dödssynder (= när vi frivilligt och medvetet bryter mot 10 Guds Bud och Kyrkans egna Bud eller Förordningar), och frivilliga och allvarliga veniala synder samt vanesynder (exempel på dessa är: dagdrömmeri – som är slöseri med våra inre resurser, - , att vara pessimistisk, kritisera andra, söka ett bekvämt liv, söka tillfredsställelse istället för att leva ett uppoffrande liv, införskaffandet av och användandet av pengar och materiella ting som inte är nödvändiga för ens uppehälle, olika former av egoism och egocentricitet...).

- Det andra medlet för att undvika Skärselden är att vi aktivt gör *bot och gottgörelse* för våra synder. Här gäller det att sträva efter den fullkomliga inre friheten som gör att vi, av kärlek till Gud, kan avstå även från sådant som är tillåtet. Självförnekelse är ju inget populärt ord i "modern" andlighet, men en absolut nödvändighet för att kunna följa Kristus in i Hans eviga Rike: *"Om någon vill gå i mina spår, måste han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig. Ty den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull, han ska finna det. Vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men måste betala med sitt liv? Med vad ska hon köpa tillbaka sitt liv? Människosonen ska komma i sin Faders härlighet med sina änglar, och då ska Han löna var och en efter hans gärningar."* (Matt 16:24-27).

Det finns oändligt många sätt att utöva självförnekelse på, endast fantasin sätter gränser: Att i stället för TV-tittande ägna sig åt bön och

kärleksfulla andliga och materiella gärningar för vår nästa, att aldrig anse sig förmer än andra, att inte framhålla sig själv, att inte välja det bekväma, att avstå från mat etc. som man är verkligt förtjust i, att alltid tänka på andras bästa – framför allt i andlig bemärkelse, att övervinna sig själv i kontakten med människor man har svårt för, att alltid besvara andras ovänlighet med leende och aktning, att utföra sitt arbete och andra plikter med största omsorg och ärlighet...

- *Använd lidandet* som ett medel att undvika Skärselden. Gör nödvändigheten till en dygd: offra tålmodigt alla andliga och fysiska lidanden, sorger och besvikelser till Gud som gottgörelse för dina och världens synder. Denna ”metod” är enligt helgonen ett mycket starkt medel för att kunna ta bort den rening vi behöver efter jordelivet. Lidandet som bärs med tålmod och kärlek kan rena fullkomligt från allt som skiljer oss från Gud. Låt inte lidandets ädelstenar falla till marken! När du känner dig modlös och nedslagen, ensam, trött, sjuk, besviken etc. säg då till Herren med dessa eller liknande ord: Detta lidande offerar jag Dig, genom Marie Obefläckade Hjärta, som gottgörelse för mina och världens synder och för att glädja Dig, min Gud. En av de absoluta ’klassikerna’ i ämnet Skärselden är *Traktatet om Skärselden* (Trattato del Purgatorio) som skrev mellan åren 1520 - 1525. Det var S:ta Caterina av Genuas (1447 - 1510) andliga lärjungar som skrev ner helgonets visioner och andliga insikter som hon fått av vår Herre i ämnet. Kärnan i helgonets undervisning om Skärselden är att den gottgörelse och bot vi kan göra för våra synder i detta liv är obetydligt i jämförelse med den rening vi skulle behöva genomlida i Skärselden efter vår död. S:ta Caterina uppmanade alla som sökte hennes andliga råd att vara mycket noga med att aldrig klaga över motgångar, svårigheter och sjukdomar, tillsammans med vår frivilliga bot, då dessa var som dyrbara skatter som vi kan betala vår skuld till Gud med.

S:ta Faustina Kowalska (1905 - 1938) skriver i sin Dagbok (nr. 36): ”En gång kallades jag i en vision till Guds Domslut. Jag stod ensam inför Herren och Han visade sig så som Han var under sitt lidande. Efter en stund försvann alla Sår utom Såren i händerna, fötterna och i sidan. Plötsligt såg jag mig själv så som Gud ser min själ och jag kunde klart och tydligt se allt i min själ som misshagade Gud. Jag hade ingen aning om att även den minsta och obetydligaste

överträdelse skulle ställas fram i Domen. Vilket ögonblick! Vem kan beskriva vad som sker när vi ska dömas inför den trefaldigt Helige Gud? Jesus frågade mig: *"Vem är du?"* Jag svarade: *"Herre, jag är Din tjänarinna."* Herren sa till mig: *"Du är skyldig att sona under en dag i Skärselden."* Omedelbart ville jag kasta mig i Skärseldens flammor men Jesus stoppade mig och sa: *"Vad väljer du: att lida en dag i Skärselden eller att lida en kort tid på jorden?"* Jag svarade: *"Jesus, jag vill lida i Skärselden och även bära de största smärtorna på jorden även om det så vore till världens slut."* Jesus sa: *"Ett av dessa två val är tillräckligt. Du ska tillbaka till jorden och där ska du lida mycket, men inte för så lång tid. Du kommer att uppfylla min Vilja och mina önskningsar. En av mina trogna tjänare ska hjälpa dig i detta. Vila nu vid mitt Hjärta och hämta styrka och kraft inför dessa lidanden som ska komma, för du kommer inte att finna tröst hos någon eller någon annanstans. Du ska veta att dina lidanden blir stora, men låt inte detta skrämna dig. Jag är med dig."*

- *Bikt, deltagandet i den Heliga Mässan och mottagandet av den Heliga Kommunionen.* Kyrkans bud om att åtminstone ta emot den Heliga Kommunionen en gång om året, innebär inte bara att låta det andliga livet leva på sparlåga, det är dessutom symptom på att jag bryr mig mycket lite om mitt andliga liv och min eviga framtid. Ju mer man speglar sig, desto fler fel upptäcker man. Så är det också med den själsliga speglingen, som vi kallar för samvetsrannsakan. Det krävs daglig samvetsrannsakan för att få grepp om det som skiljer mig från Guds kärlek. Många lever med illusionen att det räcker med att vara "hygglig", att inte göra "större" synder! Att ursäkta sig själv är den säkraste vägen till Helvetet! Allt i mitt liv ska ventileras och ifrågasättas. Det är bättre att jag gör det nu, än när det är för sent. Ta som regel att inte bara bikta dig när du begått någon alvarlig synd. Bikta dig helst en gång per månad. Visst tar många emot den Heliga Kommunionen i dag i våra oftast välbesökta söndagsmässor. Frågan är om det alltid är värdiga Kommunioner. Minsta synd är en förolämpning för Herren. Kommunioner som är mottagna utan ett rent samvete (vilket inte betyder att jag själv upplever att allt är bra!) inte bara är förnedrande för Gud, de ger mig heller inte den nåd som jag behöver och önskar. Kyrkan tillåter att vi går till Kommunionen i syndens tillstånd endast om vi inte kunnat gå till bikt innan Mässan

(kunde jag verkligen inte det?) och då med ångerfullt hjärta och föresatsen att bikta mig så fort tillfälle ges. Vi ska vara rädda om vår själ och inte lägga glödande kol på våra huvuden...

Den amerikanske journalisten Michael Brown erfor en omvälvande omvändelse 1983 och har sedan dess skrivit ett flertal böcker om ett förändrat och Kristuspräglad liv. I sin bok *After Life* föreslår Brown att man gör en *Livsnovena*: Kyrkoläraren S:t Anselm (1033 - 1109) påstod att en enda Mässa man låter fira för sin egen andliga välgång under sin livstid hade mer värde än tusen Mässor som firades för ens själ efter det att man var död. Både franciskanen S:t Leonardo av Porto Maurizio (1676 - 1751) och Påven Benedikt XV (1914 - 1922) instämmer med S:t Anselm om den oerhörda betydelsen av att låta fira det Heliga Mäsoffret för sig själv och andra medan man lever. Brown föreslår att man 'investerar' i att ge lika många Mässintentioner som år man har levt. Offra en intention (som kan vara anonym, dvs. prästen behöver inte säga högt för vem Mässan firas) för varje år i ditt liv och under varje Mässa be Gud att hela och läka all den tid då du misslyckades att leva i helig kärlek till Gud och dina medmänniskor och att välsigna alla de personer som du mött under dessa år, från det att du blev till ända tills den nuvarande stunden. Michael Brown anser att detta är ett ypperligt sätt att hela det brutna i livet och att börja sin rening här på jorden. Dessa Mässor behöver inte firas dagar i följd, utan kan firas exempelvis ett par gånger i månaden, om prästen har möjlighet.

- Vi ska be Gud om nåden att Han i stället för Skärselden, som de flesta av oss säkerligen har förtjänat, ger oss *tillfälle att sona för allt vi gjort mot Hans Gudomliga Vilja redan under jordelivet*. Han har ju själv lovat oss högtidligen att ge oss det vi ber om i Hans Namn.

En katolik som är medveten om att Guds Helighet och Rättvisa inte kan låta det orena leva i Hans närvaro ber om denna nåd i varje bön, i varje Mässa, genom varje god gärning han eller hon utför. Ha därför den uttryckliga intentionen att be Gud att Han befriar dig från Skärselden. Om vi ber om denna nåd under resten av våra dagar, vilket kanske kan bli 5, 15, 25, 40 år, så visar detta att vi har en rätt tro och en stark uthållighet i bönen. Uthållighet i bön lönar sig alltid.

- En mycket säker väg för att undgå Skärselden är *den totala överlåtelsen inför dödsstunden*. Be åtminstone någon gång efter den

Heliga Kommunionen en överlåtelsebön angående den egna döden: att du accepterar av hela ditt hjärta den slags död, med all dess lidande och smärtor, med vilken Gud i sin Gudomliga Försyn vill att du ska skiljas från denna världen. En fullkomlig överlåtelse i dödsstunden måste naturligtvis praktiseras i nuet, i mitt vardagliga liv, för att kunna utövas när döden närmar sig: *”Överlåtelse kräver att vi vilar i Jesus under livets alla omständigheter, utan undantag och är grundad i den Gudomliga Kärleken. Denna kärlek är präglad av tro och tillit. Ju mer hängivet vi tar oss an att öva oss i överlåtelse, desto mer låter vi Guds kärlek genomtränga oss och rena, som genom eld, alla knutar och veck av egenkärlek... Ett liv i överlåtelse är en sorts Skärseld på jorden och liknar vad som händer i Skärseldens rening efter döden. Denna vila av gottgörelse mitt i livets alla prövningar utverkar också den eviga vilan för själarna i skärselden.”* Ur *The Mystery of Purgatory*, P. Hubert OFM Cap, 1975.

- Gud har själv gett oss ett mycket starkt försvar mot Skärselden: *de Sjukas Smörjelse*. Många sjuka eller deras anhöriga drar sig för att be prästen om de Sjukas Smörjelse även när de ser att slutet närmar sig. Vilket oerhört ansvar! Detta Sakrament har en outgrundlig kraft: det ger förlåtelse för alla synder, även om den döende inte kan yttra ett ord, underförstått att den döende ångrar alla synder och har intentionen att ta emot detta Sakrament.

Kyrkans moderliga omsorg om oss är obegränsad och hon vill på alla sätt rädda sina barn, även om det så är i sista stunden. Att vara mer rädd för att påminna en döende om döden än att försöka hjälpa den döende till ett liv med Gud är verkligen absurt och verkligen inget bevis på sann kärlek.

Tala om för dina närmaste, medan du kan, att du absolut vill ta emot de Sjukas Sakrament vid allvarlig sjukdom, olycksfall och på din dödsbädd. Detta kan upprepas flera gånger under en alvarlig sjukdom. Som anhörig ska man aldrig dra sig för att be prästen komma – det är prästens skyldighet och uppdrag att komma. De Sjukas Smörjelse kan inte ges efter dödsögonblicket. Vänta aldrig när du som anhörig eller vän ser att slutet kommer.

- Ett flertal helgon talar om nyttan om *att vara givmild* (att ge allmosa). I liknelsen om den rike och Lazarus ser vi tydligt hur Herren påvisar att den rike kunde ha räddats och fått en plats i Guds Rike om

han varit givmild under sin livstid. Ju större givmildhet, desto större inre frihet visar du. Se dig omkring i ditt liv och i ditt sätt att leva. Vilka krav har jag? Är allt det jag omger mig med nödvändigt? Småmynt eller tjugolappar som trillar ner i insamlingar till katastrofoffer mm. är inte givmildhet! Givmildhet som kommer av kärlek till Gud och min nästa betyder att jag ger så mycket att det innebär en uppoffring för mig själv. Kom ihåg: Gud älskar en glad givare. Allt jag gör är en satsning för evigheten...

Tob 4:7f, 16

Läs även: *Råd för ett andligare liv* (Ave Maria Publikationer)

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Vad vi kan göra för Själarna i Skärselden

Förutom det Heliga Mäsoffret kan vi hjälpa själarna i Skärselden genom att ge dem den avlat som endast levande kan få för sig själva och för själarna i Skärselden. Eftersom de avlidna inte längre kan skaffa sig några förtjänster är det bara vi som genom vår kärlek och omsorg kan ge dem denna viktiga gåva för deras lindring och befrielse. Det finns många exempel på helgon som visar på hur betydelsefullt det är att förskaffa sig avlat för sig själv och de avlidna. S:t Josef Cafasso (1811 - 1860) brukade kallas för 'girig' för avlat, som ett medel för att själv undkomma Skärselden och för själarnas snabba befrielse.

"Avlaten ersätter verkligen specifika former av rening som vi annars skulle behöva genomgå i Skärselden... För att åtnjuta avlaten måste vi närma oss Sakramenten med verklig ånger och intention att bättra oss, annars får vi ingen avlat." Saliga Anne Catherine Emmerich (1774 - 1824).

Avlat är i korta ordalag Kristi och helgonens förtjänster som uppväger den bot som vi är skyldiga att ta på oss på grund av våra överträdelse och underlåtelser. Denna bot måste göras i detta liv eller sonas för efter vår död i Skärselden. Kyrkan är innehavaren av denna andliga rikedom och har genom sina bestämmelser visat oss vad vi ska göra för att få denna avlat:

- Avlat ges till de troende som med andakt *besöker kyrkogård* (begravningsplats) och ber för de döda. Denna avlat appliceras endast för själarna i Skärselden. Avlaten är fullkomlig mellan den 1 – 8 november, dvs. under *oktaven*, och kan erhållas på nytt under var och en av dessa dagar. Under övriga dagar på året är denna avlat partiell (Ench. Ind. nr. 29). Särskild avlat ges till de kristna som med andakt besöker de första kristnas begravningsplatser, d. v. s. katakomberna i Rom (Ench. Ind. nr. 33).

- Fullkomlig avlat som kommer enbart de avlidna själarna i Skärselden tillgodo ges för de troende som *besöker en kyrka eller ett kapell* på Alla Själars Dag. Denna avlat kan med den lokale biskopens förordnande flyttas i samband med firandet av alla själar till föregående eller följande söndag (Ench. Ind. nr. 29). Som vanligt gäller de sedvanliga villkoren (dvs. bikt inom en vecka, mottagandet av Kommunionen, samt bön enligt den Helige Faderns intentioner).

- ”*Om du avlägger intentionen inför Gud att det du gör är för själarna i Skärselden kommer Gud att ta emot allt du gör för alla själar i Skärselden, precis som om det var för en särskild själ... Det är mer välbehagligt för Gud att man utför alla sina gärningar i en medveten förening med Jesus och med ren intention för sina nära och käras själar i Skärselden än att recitera många böner för dem utan denna innerliga och rena förening med Jesu liv och intentioner... Efter det Heliga Mäsoffret är Korsvägsandakten den mest välgörande devotionen för själarna i Skärselden.*” (En själ i Skärselden, ur An Unpublished Manuscript on Purgatory). Korsvägsandakt finns under fredagens veckoandakt.

- Varje gång vi ber *Rosenkransen* tillsammans med andra i kyrkan eller i familjen kan vi få fullkomlig avlat samt vid minst en halvtimmas *Sakramental Tillbedjan* – utställt i monstrans eller i tabernaklet (de sedvanliga villkoren gäller). Denna fullkomliga avlat kan man mycket väl applicera för själarna i Skärselden.

- I ett antal s.k. privatuppenbarelser uppmanas vi att använda *vigvatten* för att lindra de renande själarnas plågor: man gör korstecknet med vigvatten och stänker helgat vattnet framför sig samtidigt som man kan be: ”Må detta helgade vatten genom Guds barmhärtiga kärlek lindra själarnas lidanden. Amen.”

- *Tända välsignade ljus* för de avlidna (där man får tända dem i kyrkan, på gravarna och vid ens egen bönevrå hemma) med intentionen att Kristi lidande och uppståndelse befriar själarna och så snart som möjligt leder själarna in i den Uppståndnes Rike. Präster och diakoner kan inte alltid stå till tjänst för att välsigna andaktsljus, ta därför med dig tillräckligt med ljus för att bli välsignade för välsignelsen vid firandet av Herrens Frambärande i templet.

”Även när de döda är begravda ska du inte underlåta att tända ljus av olja eller vax på deras gravar, för detta är välbehagligt inför Gud och förtjänar stor belöning för dem som gör det.” Kyrkoläraren S:t Athanasius (296 -373).

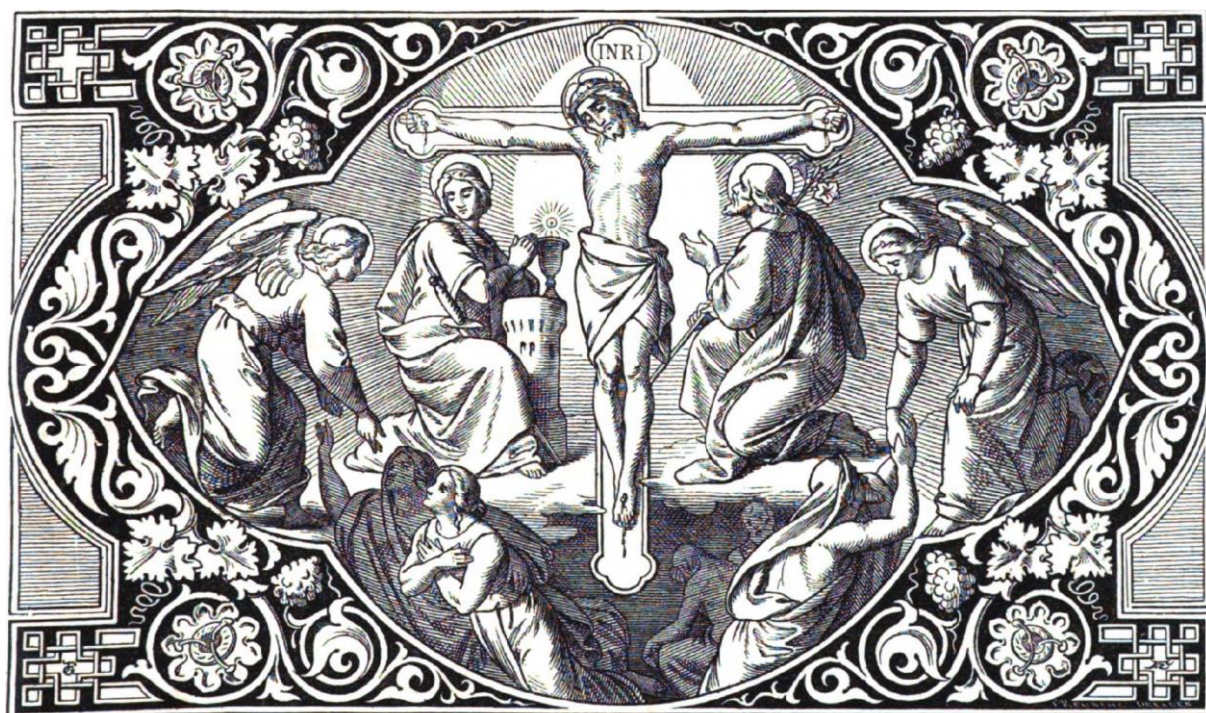
- *Skänka till välgörenhet* (dvs. ge allmosor) och *bistå Kyrkan ekonomiskt i dess verksamhet* i de avlidnas namn. Många helgon vittnar i sina skrifter om att allt vi skänker bort med kärlek och stor generositet för att de avlidna ska befrias från renandets lidande verkligen kommer själarna till godo.

- Alla böner, vilka de än är, hjälper själarna i Skärselden. Därför är det viktigt att vi dagligen ber och offrar något för dem.

”Jag vill utan dröjsmål och omedelbart hjälpa de lidande själarna i Skärselden. Med suckar och tårar vill jag åkalla Herren, med mitt hjärtas innerligaste åkallan vill jag vädja till Honom. Jag vill vara deras försvarare genom min förbön. Jag vill särskilt offra för dem det Allraheligaste Mäsoffret och Rosenkransens böner så att Herren, med sina blickar så fulla av barmhärtighet, ser på dem och förvandlar deras lidande och övergivenhet till glädje och deras lidande till evig ära och lycka.” S:t Bernhard av Clairvaux (1090 - 1153)

Visst kan vi få den oerhörda nåden att slippa Skärselden om vi bara vill! Gör allt du kan för att hjälpa dem som nu renas i Skärselden. Acceptera Guds Vilja hela tiden i allt och i alla omständigheter. Undvik synden – som är livets största misslyckande! – Synden är förhatlig inför Gud och ingen som syndar går ostraffad. Var kärleksfull, förlåtande och givmild mot alla. Vädja till Gud att Han låter dig få ett heligt och lyckligt liv. Var trogen i utförandet av dina förpliktelser, gör allt till Guds ära. Be S:t Josef om en salig död. Glöm inte att be för de döende, vilka antagligen snart kommer att renas i Skärselden. Bikta dig varje månad och delta i den Heliga Mässan helst dagligen – ingen bön är starkare och fullkomligare än Mässan,

samtidigt som Mässan ger störst ära åt Gud. Läs åtminstone ett litet avsnitt ur Bibeln varje dag. Ju mer du ber för själarna, desto lättare rening får du i Skärselden, eller kanske slipper du renandets lidande helt och hållet. S:t Ambrosius av Milano observerade att Gud älskar att man insisterar i bönen och att de som ber mest är de som Gud gör mest av. Gör samma sak som den gode rövaren, S:t Dismas, gjorde: ryck Himmelriket ur Guds hand! Överrumpla Herren genom äkta ödmjukhet och bön om förbarmande. Gör något som är värdigt Herren, värdigt dig själv och värdigt Himmelriket. Om du inte kommer på något bättre, var åtminstone angelägen om att hjälpa själarna i Skärselden genom din förbön och dina offer.

S:ta Gertruds Bön för Själarna

Herren lovade S:ta Gertrud den Stora (1256 - 1306) att tusen själar skulle befrias från Skärselden varje gång bönen *Evige Fader* bads med tro och kärlek.

Löftet för denna bön utökades att gälla även levande syndare (d.v.s. nåd inför dödsstunden). Följande bön med löfte har därför ansetts som en av de främsta förbönerna för de avlidnas själar i århundraden.

Evige Fader, jag offrar Dig Din Gudomlige Sons Jesu Dyrbara Blod i förening med alla Mässor, som firas i dag över hela världen för alla själar i Skärselden, för syndare i min familj och alla syndare. Amen.

Mäktig Bön för De Döende

”Enligt vad själar i Skärselden har talat om för mig hamnar många människor i helvetet därför att man ber alldeles för litet för sina medmänniskors frälsning.

Många själar skulle räddas om man morgon och kväll bad följande bön.”
Maria Simma (1915 - 2004)

Barmhärtige Jesus, Du som älskar våra själar, för Ditt Allraheligaste Hjärtas dödskamp och för Din Obefläckade Moders sorgers skull, ber jag Dig att genom Ditt Dyrbara Blod rena alla de syndare i vår värld som denna dag ska lämna jordelivet. Jesu Heliga Hjärta, som en gång lidit dödskampen, förbarma Dig över de döende. Amen.

Be *Var hälsad Maria* tre gånger

Dessa texter tillhör

Ave Maria Publikationer – Gråbröderna

Du får gärna kopiera och sprida, men ange källan!

Gåvor som visar din uppskattning (för vidare spridning) **Swish 076 555 84 06**

Ave Maria Publikationers
skriftserie

Vad händer efter döden?

- Skärselden – ett onödigt lidande
- Själarna från Skärselden har berättat för mig... Maria Simmas vittnesbörd
- Sann kärlek till våra avlidna – böner och andakter för de avlidnas befrielse från Skärselden
- Inför evigheten – böner och andakter att be för en salig död och för de döende
- Timmarnas Liturgi för de Avlidnas Själar